

[Indenrigsministeren.]

lige nævnte „55 pct.-tilskud“, som udgør 4,5 mill. kr., hvorved det samlede tilskud i 1961-62 når op på 286,9 mill. kr.

I det foreliggende lovforslag foreslås det i overensstemmelse med sygehusrådets indstilling, at det samlede sygehustilskud fremtidig fordeles således, at en tredjedel fordeles i forhold til indbyggertallet, en tredjedel i forhold til antallet af sygedage og en tredjedel i forhold til kommunernes sygehusudgifter. I denne forbindelse foreslås, at fordelingen af den sidstnævnte tredjedel sker på grundlag af kommunernes „tilskudsberettigende bruttoudgifter“, d. v. s. nettoudgifterne med tillæg af betaling for indlagte patienter og betaling for ambulante behandling. Bruttoudgifterne giver et mere korrekt billede af forholdet mellem de forskellige kommuners sygehusudgifter — uafhængigt af sygehuses takster. Derimod foreslås beregningen i henhold til § 8, stk. 1, af det samlede tilskud til kommunernes drift af sygehuse som hidtil foretaget på grundlag af kommunernes tilskudsberettigende nettoudgifter.

Den foreslåede tilskudsfordeling ville — såfremt man bevarer en tilskudsprocent på 60 — betyde, at der til visse kommuner, navnlig sådanne, som har et udbygget sygehusvæsen, ydes et større tilskud end efter de nu gældende regler, medens en række kommuner ville gå ned i tilskud. For finansåret 1961-62 ville 23 amtskommuner og 55 købstæder have fået i alt 8,4 mill. kr. mindre i tilskud. Da det må anses for mindre rimeligt, at de pågældende kommuner skulle gå ned i tilskud, foreslås det i overensstemmelse med sygehusrådets indstilling, at statens samlede tilskud til kommunernes drift af sygehuse — samtidig med gennemførelsen af den foreslåede ændrede tilskudsfordeling — forhøjes fra 60 til 65 pct. af de tilskudsberettigende nettoudgifter. Ved en sådan forhøjelse vil hensigten: at der ydes større tilskud til kommuner med stærkt udbygget sygehusvæsen, opnås, uden at andre kommuner — i nævneværdig grad — vil gå ned i tilskud, og uden at det er nødvendigt at etablere en kompliceret overgangsordning for disse kommuner.

En forhøjelse af tilskuddet til 65 pct. af udgifterne ville i regnskabsåret 1961-62 have medført en merudgift på ca. 23,4

mill. kr. Ved bedømmelsen af denne merudgift må man dog erindre det førnævnte midlertidige „55 pct.-tilskud“, som i finansåret 1961-62 har udgjort 4,5 mill. kr., et beløb, som i særlig grad er tilfaldet kommuner med moderne og godt udbyggede sygehuse.

I regnskabsåret 1962-63 vil den foreslåede tilskudsordning — under forudsætning af en stigning i de tilskudsberettigende sygehusudgifter på 10 pct. — føre til, at det samlede tilskud kommer til at udgøre 336,4 mill. kr.

I sygehuslovens § 8, stk. 3, 1. og 2. punktum, findes en særlig regel, hvorefter det årlige tilskud til en kommune ikke kan overstige 85 pct. af kommunens samlede nettoudgifter i det nærmest foregående regnskabsår, når disse omregnes således, at indtægten for kur og pleje af indlagte patienter ved beregning af driftsindtægterne ansættes til 2 kr. 50 øre pr. sygedag. Da denne regels betydning er stærkt svindende, og da reglen har betydet et omfattende beregningsarbejde såvel for de enkelte sygehuse som for indenrigsministeriet, foreslås reglen ikke opretholdt ved nærværende lovforslag.

Det foreløbige statstilskud til kommunernes drift af sygehuse udgør for regnskabsåret 1962-63 — beregnet i medfør af reglerne i sygehuslovens kapitel II — 282,4 mill. kr., medens et foreløbigt tilskud beregnet efter reglerne i nærværende lovforslags § 1 i samme regnskabsår vil udgøre ca. 305,9 mill. kr. Da det må anses for mindre rimeligt, at kommunerne først får andel i det forhøjede tilskudsbeløb den 15. marts 1963, foreslås det i lovforslagets § 2, at det foreløbige tilskud for regnskabsåret 1962-63 beregnes i medfør af bestemmelserne i forslagets § 1.

Med disse bemærkninger skal jeg hermed anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje folketing.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af

[Indenrigsministeren.]

indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 93 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation, og i § 2 2 personer, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946, d. v. s. personer, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, og som nu søger om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed kommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der ved ændringsforslag kan optages et yderligere antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, medens lovforslaget er til behandling i tinget.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der ved de to tidligere i dette folketingsår gennemførte love om indfødsrets meddelelse er meddelt indfødsret til i alt 523 personer. Ved de i folketingsåret 1960-61 gennemførte love blev der meddelt dansk indfødsret til i alt 675 personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om statstilskud til private realskoler.*

Den gældende tilskudslov for disse skoler (lov nr. 188 af 5. juni 1959 om statstilskud til private gymnasieskoler og om statstilskud til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte) indeholder hjemmel for et tilskud på $66\frac{2}{3}$ pct. af bruttoudgiften pr. time ved driften af de tilsvarende offentlige skoler i de 3 hovedstadskommuner. Efter at den storkøbenhavnske refusionsordning er ophævet ved lov nr. 236 af 10. juni 1960 om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler, beregnes denne bruttoudgift ikke længere, og hermed er grundlaget for beregning af statstilskuddet til de private gymnasieskoler og de private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte utilgængeligt.

For gymnasieskolernes vedkommende er ovennævnte lov ophævet af lov nr. 81 af 25.

marts 1961 om statstilskud til private gymnasieskoler. Tilbage inden for nævnte lov er her efter kun realskolerne i København, Frederiksberg og Gentofte, for hvilke man i nærværende lovforslag har foreslået indført samme tilskudsordning, som ved lov nr. 187 af 5. juni 1959 blev indført for de private realskoler uden for Storkøbenhavn, nemlig et grundtilskud på 4 000 kr. og et lærerløns tilskud på 85 pct., stort set det samme, som den kommunale skole oppebærer i statstilskud. Dog har man for de private realskoler i København og i andre kommuner, som på deres skoleplaner har fået ministeriets tilladelse til at anvende københavnerlønninger, hjemlet adgang til at anvende disse samt til at få udbetalt lærerløns tilskud på grundlag af disse.

For provinsrealskolerne medfører lovforslaget ikke større økonomiske konsekvenser; for disse sker kun det, at de fra 1. april 1962 opnår tilskud til 8. og 9. klasse efter friskoleloven i stedet for nu, hvor disse klasser i tilskudsmæssig henseende er sidestillet med realklasser. Endvidere opnår de adgang til at lønne med og få deres tilskud beregnet på grundlag af københavnerlønninger, hvis den kommune, de er bosat i, har en sådan tilladelse.

For de storkøbenhavnske realskoler er konsekvenserne større, idet tilskuddet bliver væsentlig ringere end hidtil, hvilket dog lempes af en 5-årig overgangsordning.

Jeg tillader mig endvidere for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om midlertidig ændring i lov om uddannelse af lærere til folkeskolen.*

Under hensyn til de i tiden efter gennemførelsen af lov nr. 220 af 11. juni 1954 om uddannelse af lærere til folkeskolen stedfundne væsentlige ændringer og nyskabelser på en række undervisningsområder nedsatte undervisningsministeriet den 23. december 1960 et udvalg til overvejelse af eventuelle ændringer af læreruddannelsen.

Udvalgets opgave er at undersøge, hvorvidt og i bekræftende fald på hvilke punkter undervisningen efter den nye folkeskolelov nr. 163 af 7. juni 1958 og de nye læseplaner for folkeskolen har gjort ændringer af faglig og pædagogisk karakter i reglerne om læreruddannelsen påkrævede eller ønskelige. Udvalget skal i tilknytning